

השיחה השבועית
הרב ירון ראובן שליט"א

פרשת
שמיני

הרב ירון ראובן שליט"א

YaronBeEzratHaShem.org

פְּרִשְׁת שְׁמִינִי

פְּרִשְׁת שְׁמִינִי

יְדִיעַת הַטָּבַע בַּתּוֹרָה

בְּפְרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ אֲנַחְנוּ לומדים על החיות והבהמות, העופות והדגים הטהורים והטמאים מה מתר לאכל ומה אסור לאכל, והתורה כותבת באפן ברור את סימני החיות והבהמות הטהורות (ויקרא יא, ב - ג), ואת סימני הדגים "כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם" (ויקרא יא, יב), ואת כל סוגי העופות הטמאים שנאסרו באכילה, וסימניהם (שם מפסוק יג והלאה).

התאור המדויק בכל סוגי החיות, גם הנדירות ביותר, כמו חיה שיש לה שתי גבין ושתי שדראות, שגם נלמדה בתורה שאסורה באכילה (חלין דף ס עמוד ב), אות היא לתורה מן השמים, ובלשון חז"ל בגמרא (חלין דף ס עמוד ב) וכי משה רבנו קניגי היה או בליסטרי היה [פרוש - צד חיות בחרב ובקשת ובקי בחיות]? מכאן תשובה לאומר אין תורה מן השמים!

סימני הדגים הוכחה לתורה מן השמים

גם בסימני הדגים שכותבת התורה, יש לנו ללמד על ההוכחה לתורה מן השמים, שכן חז"ל הקדושים אמרו במשנה (נדה פרק ו משנה ט) כל שיש לו קשקשת יש לו סנפיר, ויש שיש לו סנפיר ואין לו קשקשת. והכונה שאין סכוי בעולם שתמצא דג שיש לו קשקשים ואין לו סנפירים, וזה חק שטבע הקב"ה בעולמו.

פְּרִשְׁת שְׂמִינִי

וְהִשְׁאַלָה הַפְּשׁוּטָה מִיַּד נִשְׂאֵלֶת, כִּי־צַד יִדְעוּ זֹאת חֲז"ל, וְכִי הִכִּירוּ אֶת כָּל סוּגֵי הַדְּגִים בְּעוֹלָם? וְכִי צָלְלוּ מֵאוֹת קִילּוֹמֶטְרִים לְמַעַמְקֵי הָאוֹקְיָנוֹס לְמִצָּא אֶת כָּל סוּגֵי הַדְּגִים, הֲלֹא כִּיּוֹם עִם כָּל הַמְּכַשִּׁירִים הַמְּשַׁכְּלָלִים עֲדִין לֹא הִצְלִיחוּ לְהַכִּיר אֶת כָּל סוּגֵי הַדְּגִים? וְהַתְּשׁוּבָה פְּשׁוּטָה, "סוּד ה' לִירְאָיו" (תהלים כה, יד), בּוֹרֵא עוֹלָם שֶׁבְּרָא אֶת עוֹלָמוֹ גָּלָה אֶת הַכָּלָל הַנִּפְלֵא הַזֶּה לְחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ אֶת הַלְּכוֹת הַכְּשׁוּרוֹת בַּדְּגִים.

חֲז"ל יִדְעוּ אֶת מִסְפֵּר הַכּוֹכָבִים בַּגְּלַקְסִיָּה

וּבִאֲמַת כָּכֵל שֶׁהַמַּדְעַת מַגְלָה עוֹד גְּלוּיִים חֲדָשִׁים, רוֹאִים שֶׁחֲז"ל כָּבַר יִדְעוּ אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ בְּרוּחַ קִדְשָׁם, וְנִתְּנָן דִּגְמָא: בַּגְּמָרָא (בְּרִכּוֹת דף לב עמוד ב) מוּבָא, שֶׁהַקַּב"ה אָמַר לָנוּ בְּדִיוֹק כְּמָה כּוֹכָבִים הוּא בְּרָא, וְהַמְּסַפֵּר הָאֶסְטְרוֹנוֹמִי שֶׁשָּׁם הִיָּה נוֹגֵד בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים אֶת מֵאֲמַר הַחוֹקְרִים בְּשָׁנִים עָבְרוּ שֶׁגָּלוּ בְּקִשֵׁי כְּמָה מֵאוֹת בּוֹדְדוֹת שֶׁל כּוֹכָבִים, וְכָכֵל שֶׁהַמַּדְעַת מִתְקַדֵּם הוּא מַגְלָה שֶׁהוּא טְעָה עַד הַיּוֹם וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְמִסְפֵּר הַכּוֹכָבִים בְּמִחַ אֲנוּשִׁי. לְמַעַלָּה מֵאֵלֶּף חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה שֶׁהָיוּ צוֹחֲקִים הַכּוֹפְרִים עַל הַתְּלִמוּד, וְעַל הַקִּטְעַת הַזֶּה בְּדַבְּרֵי חֲז"ל, וְלִפְנֵי כָּאֲרֵבַע מֵאוֹת שָׁנָה הִיָּה אָדָם בְּשֵׁם גְּלִילָאוּ גְּלִילִי שֶׁהוּא הַמְּצִיא אֶת הַטֵּלֶסְקוֹפּ הַפּוֹפּוּלָרִי, וְהוּא גָּלָה לְעוֹלָם שֶׁהָעוֹלָם טְעָה וַיֵּשׁ מַלְיוֹנִים שֶׁל כּוֹכָבִים. כְּעֵבוֹר עוֹד 400 שָׁנָה בִּ 1994 נֶאֱסָ"א מֵאֲמֵרִיקָה חֲבֵרָה מַחְשֵׁב לְטֵלֶסְקוֹפּ מְשַׁכְּלָל בְּיוֹתֵר וְהַמְּחַשֵׁב הַזֶּה סֵפֵר כְּמָה כּוֹכָבִים יֵשׁ בְּכָל הַקּוֹסְמוֹס, וְהַגִּיעַ לְמִסְפֵּר שֶׁל 10 בְּחֻזְקַת 19, [זֶה אוֹמֵר 10 כְּפוּל 10 כְּפוּל 10 פְּעָמִים] כְּעֵבוֹר עוֹד עֶשֶׂר שָׁנִים אוֹנִיבֵרְסִיטָה בְּאוֹסְטְרָלְיָה בְּשָׁנַת 2004 חֲבֵרָה מַחְשֵׁב יוֹתֵר מְשַׁכְּלָל לְטֵלֶסְקוֹפּ הַרְבֵּה יוֹתֵר מְשַׁכְּלָל וְהַגִּיעוּ לְמִסְפֵּר הַרְבֵּה יוֹתֵר קָרוֹב לְמִסְפֵּר שֵׁשׁ לִיהוּדִים בְּמִסְרַת הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה כָּבַר 1500 שָׁנָה.

פְּרִשְׁת שְׁמִינִי

הַמְּחָקֵר שֶׁהַתְּגֵלָה בַּתְּהֵלִים

דְּגָמָא נּוֹסֶפֶת הִיא מֵה שְׁמֻצָא ד"ר וִידְאֵל מֵאַנְגְּלִיָּה, בְּמַחְקָר אַרְךְ וְתַצְפִּיּוֹת טְלֶסְקוֹפִיּוֹת, שֶׁהַשְּׁמֶשׁ שְׁמְאִירָה לָנוּ אֶת הַכְּדוּר, מְכַסֶּה בְּנִרְתִיק, וּבַתּוֹךְ הַכְּדוּר הַחִיצוֹן יֵשׁ כְּדוּר אֵשׁ עֲצוּם שֶׁהוּא הֶרְבֵּה יוֹתֵר עֲצָמְתִי מֵהַכְּדוּר הַגָּדוֹל, וְהִיא הַשְּׁמֶשׁ הָאֲמֵתִית, וְהַסֶּבֶה לְנִרְתִיק הִיא לְסַנֵּן וּלְהַחֲלִישׁ אֶת חֹם הַשְּׁמֶשׁ שֶׁבְּמִרְכָּזָהּ מְגִיעָה לְ 15.7 מִלְיוֹן מַעְלוֹת צֶלְזִיּוּס. וְהַנִּרְתִיק מְסַנֵּן אֶת הַחֹם הָאֲדִיר הַזֶּה וּמְשַׁפֵּיעַ עַל הָעוֹלָם רַק 6,000 מַעְלוֹת, וְכָל אָדָם שֶׁלֵּמַד קָצַת מִדַּע יוֹדֵעַ, שֶׁכְּדוּר הָאֶרֶץ שֶׁלָּנוּ מְמָקָם בְּמָקוֹם הַיְחִיד שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת, בְּאִפְּן שֶׁהוּא לֹא יִהְיֶה רְחוֹק מִדִּי אִם קָרוֹב מִדִּי מֵהַשְּׁמֶשׁ, שָׂאֵם זֶה הִיָּה בְּזוּיֹת אַחֲרֵת, הֵינּוּ אִם קוֹפְאִים לְמוֹת, אִם נִשְׂרָפִים מֵהַחֹם הַנּוֹרָא.

הַתְּגֵלִית הַמְּדַעִית הַזֹּה, הִדְהִימָה אֶת עוֹלָם הַמְּדַע, אֲבָל הִיא כְּבָר כְּתוּבָה בְּסֵפֶר תְּהֵלִים וּבְמִזְמוֹר יֵט דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְשַׁבַּח אֶת גְּרָמֵי הַשְּׁמַיִם וְאוֹמֵר "הַשְּׁמַיִם מְסַפְרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יְדָיו מְגִיד הַרְקִיעַ" (פְּסוּק ב), וְכִשְׁמִיגִיעַ לַשְּׁמֶשׁ הוּא מְזַכֵּיר אוֹתָהּ וְאוֹמֵר: "לַשְּׁמֶשׁ שֶׁם אֶהֱל בָּהֶם" (פְּסוּק ה).

וְהַקֵּב"ה יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ, יָדַע וְהִכִּיר שֶׁהַדוּר שֶׁלָּנוּ יִצְטָרֵךְ הוֹכָחוֹת יוֹתֵר מֵהַדוּרוֹת הַקּוֹדְמִים שֶׁהָיוּ צְדִיקִים וְתַמִּימִים, וְלָכֵן לֹאט לֹאט הוּא מְגַלֶּה עוֹד וְעוֹד דְּבָרִים, וְהַמְּדַע בְּעֶצְמוֹ מְשַׁמֵּשׁ כְּלֵי לְהוֹכָחוֹת הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְשֶׁבְּעַל פֶּה.

דִּינוֹזָאוּרִים

גַּם לְגַבֵּי הַגְּלוֹיִים שֶׁל הַדִּינוֹזָאוּרִים שֶׁהַמְּדַע מְנַסֶּה לְשַׁחֲזֵר אֵיךְ הִיָּה וּמָה הִיָּה, הַתּוֹרָה בְּמִפְרָשׁ כּוֹתֶבֶת שֶׁהָיוּ בְּעֵלֵי חַיִּים עֲנֻקִיִּים, אִם זֶה הַתְּנִינִים הַגְּדוֹלִים (בְּרֵאשִׁית א, כא), וְאִם זֶה הֵרָאֵם שֶׁהִיָּה גְבוּהָ עַד מְאֹד

פְּרִשְׁת שְׁמִינִי

וְעַנְק כַּמְסַפֵּר בַּמְדַּרְשׁ (תהלים בּוּבֵר מְזֻמּוֹר כב אוֹת כח), "הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתַנִּי" (תהלים כב, כב). אָמַר רַב הוֹנָא בַר אִידִי, בְּשַׁעָה שֶׁהָיָה דָּוִד רוֹעֵה אֶת הַצֹּאן, הֵלֵךְ וּמִצָּא אֶת הָרֶאֱם יֹשֵׁן בַּמְדַּבֵּר, וְהָיָה סָבוּר בּוֹ שֶׁהוּא הֵר וְעֵלָה עָלָיו, וְהָיָה רוֹעֵה, נִנְעַר הָרֶאֱם וְעָמַד, וְהָיָה דָּוִד רוֹכֵב עַל קֶרְנָיו, וְהָיָה גְבוּהָ עַד הַשָּׁמַיִם, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר דָּוִד רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִם אַתָּה מוֹרִידֵנִי מִן הָרֶאֱם הַזֶּה, אֲנִי בּוֹנֵה לָךְ הֵיכַל שֶׁל מֶאֶה אִמָּה, כְּקֶרְנֵי רֶאֱם, מָה עָשָׂה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זְמַן לוֹ אֲרִיָּה אֶחָד, וְכִיּוֹן שָׂרָאָה הָרֶאֱם אֶת הָאֲרִיָּה, נִתְיָרָא מִמֶּנּוּ, וּרְבִץ בְּפָנֵי הָאֲרִיָּה, לְפִי שֶׁהָאֲרִיָּה מְלֻךְ עַל כָּל הַחַיּוֹת וְהַבְּהֵמוֹת, כִּיּוֹן שָׂרָאָה דָּוִד אֶת הָאֲרִיָּה נִתְיָרָא הֵימְנוּ, זְמַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָבִי, קִפֵּץ הָאֲרִיָּה אַחֲרָיו, וְדוֹד יֵרֵד וְהֵלֵךְ לוֹ, לְכַךְ נֹאמַר "הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה כִּשֵׁם שֶׁעֲנִיתַנִּי מִקֶּרְנֵי רַמִּים". וְלְעֵינֵינוּ לְמַדְנוּ שֶׁהָרֶאֱם הָיָה גְדוֹל מְאֹד בְּצוּרָה שֶׁלֹּא מְכַרְתָּ לָנוּ הַיּוֹם. כְּמוֹ כֵן הָיָה עוֹד חַיּוֹת מוֹזְרוֹת שֶׁנִּכְחָדוּ בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים כְּמוֹ הַתַּחַשׁ שֶׁנוֹצֵר רַק לְכַבּוֹד הַמִּשְׁכָּן (עֵין שֶׁבַת דָּף כח עֲמוּד א), הַדְּבָרִים הֵלְלוּ לֹא רַק שֶׁלֹּא מִפְּרִיעִים לְאִמּוֹנָה, אֲלֵא הַהֶפֶךְ, הֵם מְחַזְּקִים אֶת הָאִמּוֹנָה כִּי רוֹאִים שֶׁהֵכַל כָּתוּב כְּבוֹר בַּתּוֹרָה.

זְהִירוֹת בְּכִשְׁרוֹת

לְסִיּוֹם נִחְזַר לְעֵינֵי הַכִּשְׁרוֹת, הַיּוֹם עִם כָּל הַשְּׁפַע וְהַטְּכְנֹלוֹגִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ צָרִיךְ לְהִזְהַר יוֹתֵר שֶׁלֹּא לְהִכְנִס לְפִה דְּבַר שֶׁלֹּא יְדוּעָה הַכִּשְׁרוֹת שָׁלוֹ, כִּי מִי שֶׁאוֹכֵל מֵאֲכָלִים אֲסוּרִים הַנֶּפֶשׁ שָׁלוֹ נִטְמָאת כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ (יוֹמָא דָּף לט עֲמוּד א). בְּמִיחָד מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מְרָאָה שֶׁל שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת אֲסוּר לוֹ לְהִכְנִס לְחַנִּיּוֹת לֹא כִּשְׁרוֹת, גַּם לֹא לְקִנּוּת מִים, כִּי זֶה גּוֹרֵם חִלּוּל הַשֵּׁם, וְגַם אֲנָשִׁים יַחֲשְׁבוּ שֶׁזֶה בְּאִמַּת כָּשֵׁר.

וְזֶה קֶרָה לִי מִנְסִיוֹן...

פְּרִשְׁת שְׁמִינִי

גְּלוֹי אֱלֹקֵי

בְּתַחֲלַת הַדֶּרֶךְ שְׁלִי בַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, כְּשֶׁהִתְחַלֵּתִי לְהִתְפַּלֵּל וּלְלַמֵּד קֶצֶת, אֲנִי מִמֶּשׁ חֲשַׁבְתִּי שֶׁהַקֵּב"ה יִדְבַר אֵתִי, זֶה קֶצֶת מִצְחִיק אֲבָל כִּךְ זֶה הָיָה, הֵייתִי קוֹרָא תְהִלִּים וּמִמֶּשׁ בּוֹכָה לָהּ עַל מָה שִׁכּוֹאֵב לִי, וְהִרְגַּשְׁתִּי שְׂאֵם אֲנִי אֲבִכָה מִסְפִּיק כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבְּנוּ הַקֵּב"ה מִמֶּשׁ יִדְבַר אֵלַי. הַיּוֹם אֲנִי צוֹחֵק עַל זֶה כִּי אֲנִי אֶפְלוּ לֹא הִנְעַל שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ, אֲבָל פְּעַם לֹא יִדְעֵתִי וְחֲשַׁבְתִּי שֶׁהַקֵּב"ה יָבוֹא וְיִדְבַר אֵתִי, יִגִּיד לִי: "יְרוֹן לְמָה אַתָּה בּוֹכָה", "הַכֵּל בְּסֹדֵר תִּפְסִיק לְבָכוֹת", אֲנִי בְּאֵמֶת חֲשַׁבְתִּי שֶׁזֶה יִקְרָה וְהִתְפַּלֵּלְתִּי וּבִכִּיתִי, וּבִהֲתַחֲלָה כְּשֶׁהוּא לֹא הָיָה עוֹנָה לִי, יוֹתֵר נִכּוֹן לֹא חֲשַׁבְתִּי שֶׁהוּא עוֹנָה לִי, זֶה הָיָה הַמִּצָּב הַכִּי קָשָׁה, כִּי אֶפְלוּ שֶׁהִרְגַּשְׁתִּי טוֹב, שֵׁישׁ לִי לְאֵן לְפָנוֹת, הִרְגַּשְׁתִּי לֹא טוֹב שֶׁלֹּא קִבַּלְתִּי אֶת הַתִּשׁוּבָה שֶׁרָצִיתִי. אֲנִי חוֹשֵׁב שֵׁישׁ הַרְבֵּה אֲנִשִּׁים כְּמוֹנֵי שְׂמֻחִכִּים וְרוֹצִים שֶׁהַקֵּב"ה יִדְבַר אִתָּם, אֲנִי לֹא לְבַד, יֵשׁ כְּאֵלֶּה גַם מְדַמְיָנִים שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא עוֹנָה לָהֶם, אֲבָל הַרְבֵּה אֲנִשִּׁים לְפָחוֹת מִצְפִּים...

וְהָאֵמֶת הִיא שֶׁהַקֵּב"ה עֹנָה לִי אֲבָל בְּדֶרֶךְ שְׁלוֹ, הַרְמַב"ם בְּאֶחָד מִי"ג עֲקָרֵי הָאֵמוּנָה כּוֹתֵב: וְהִיִּסוּד הָעֲשִׂירִי שֶׁהוּא יִתְעַלֶּה יוֹדֵעַ מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְלֹא הַזְנִיחַם, וְלֹא כְּדַעַת הָאוֹמֵר עֲזַב ה' אֶת הָאָרֶץ. וְהַפְּנוּהַ שֶׁהַקֵּב"ה מִשְׁגִּיחַ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט, וּמֵהַנְּהַגְתּוֹ הַפְּרִטִית לְאָדָם, הָאָדָם יְכוֹל לְרַאוֹת אֶת הַשְּׁגָחַת הַשָּׁמַיִם אֵלָיו בְּצוּרָה מִיְחָדָת. וְזֶה מָה שֶׁקָּרָה לִּי...

סְפוֹר אִישִׁי

בְּאֶחָת הַפְּעָמִים שִׁיִּצְאֵתִי עִם הַמִּשְׁפָּחָה, הִגַּעְנוּ לְאָכַל בְּמָקוֹם שֶׁהָיָה כְּתוּב בּוֹ כָּשֶׁר, בְּאִמְרֵיקָה הַחֵק מִחֲמִיר מְאֹד עִם הַדְּבָרִים הָאֵלוּ, אֲסוּר לְכַתֵּב סֵתָם כָּשֶׁר אִם זֶה לֹא בְּאֵמֶת כָּשֶׁר. כְּבָר הִתִּישְׁבְנוּ, וְרִאִיתִי אֶת הַתְּעוּדָה, זֶה הָיָה הַכָּשֶׁר לֹא מְכָר, אֲשֶׁתִּי הַצְּדִיקָה אָמְרָה לִי: אֲנַחְנוּ

פְּרִשְׁת שְׁמִינִי

חִיבִים לַעֲזֹב אֶת הַמָּקוֹם, כִּי אִם יֵשׁ אִיזָה סֶפֶק - אֵין סֶפֶק! מַחְמִירִים וְהוֹלְכִים, כִּי חֲלִילָה אֲנָשִׁים יִלְמְדוּ מֵאֲתָנוּ, שֶׁהַמָּקוֹם הַזֶּה כָּשֶׁר.

חֲשַׁבְתִּי לַעֲצָמִי אוֹלֵי הִיא מַחְמִירָה קָצֶת... אָבֵל קָמְנוּ וְהִלְכְנוּ לְמִסְעָדָה שְׁאֲנַחְנוּ מִכִּירִים עִם הַפְּשָׁרוֹת הַיְדוּעָה, אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים, וְאַחֲרֵי כֵּמָה דְקוֹת מְגִיעַ בַּעַל הַבַּיִת וְקוֹרָא לִי, אֲנִי נִגַּשׁ אֵלָיו, וְהוּא מְצִיג אוֹתִי לְפָנַי שְׁנֵי אוֹרְחִים, וְאוֹמֵר לָהֶם: אִם הוּא אוֹכֵל פֶּה אֶזְזֶה כָּשֶׁר!!! הַקֵּב"ה מִמֶּשׁ הָרָאָה לִי אֶת הַהוֹכָחָה, רַבַּע שָׁעָה אַחֲרֵי הַמָּקָרָה הַזֶּה, שְׁמָה שְׁעֶזְבֵנוּ אֶת הַמִּסְעָדָה הָרֵאשׁוֹנָה, זֶה הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה שֶׁהֵינּוּ צְרִיכִים לְנַהֵג וְלַעֲשׂוֹת.

וּבִאֲמַת מִי שֶׁלֹּא מִתְבוּנֵן בַּפְּרָטִים, הוּא יֹאמֵר לַעֲצֹמוּ זֶה סֵתֵם מְקָרָה וְעוֹד מְקָרָה, אָבֵל הַמֵּאֲמִין חִיב לְהֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל זֶה הַשְּׁגָחָה פְּרָטִית מְדִיקָת מְבוֹרָא עוֹלָם. וְכִבֵּר לְמִדְנֵוּ הַרְמַב"ן (שְׁמוֹת פָּרָק יג פְּסוּק טז) שֶׁאֵין לְאָדָם חֵלֶק בְּתוֹרַת מֹשֶׁה, עַד שִׁיאֲמִין שְׁכָל עֲנִינְיוֹ כָּלָם נִסִּים אֵין בָּהֶם טִבַּע וּמְנַהֵגוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּלָל!

וְכִשְׁאָדָם חֵי כִכָּה - הוּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת שׁוֹטֵה גְדוֹל, כְּדֵי לֹא לְרֹאוֹת אֵיךְ הַקֵּב"ה מְדַבֵּר אֵלָיו.